

V naši državi produciramo 900.000 hl piva, vendar pa pivovarne kupijo samo približno polovico potrebnega hmelja doma, drugo polovico pa uvažajo iz inozemstva.

Ministrstvo za kmetijstvo je pred kratkem izdalo knjigo, kjer so izračunani proizvodni stroški za 100 kg subega hmelja. Ti stroški znašajo povprečno 2800 Din. Vendar je to svota, ki je zelo različna, od visna od zelo mnogovrstnih okolnosti. Tako znašajo v Vojvodini proizvodni stroški za 1 kg 40 do 64 Din, pa tudi mnogo več, če se pojavijo hmeljske bolezni in škodljivci. Povprečno se računa, da obrodi 20% hmeljskih nasadov zelo dobro, 40% manj dobro, 40% pa slabo.

V prejšnjih letih so bile včasih cene za 100% in več nad proizvodnimi stroški. V preteklem letu pa so padle cene tako nizko, da pokrivajo hmeljarji s prodajno ceno večkrat samo polovico proizvodnih stroškov.

ZARAZVEDRILLO

Rešitev ugank. Bile so tri gosi, ena za drugo gredo, za to ena pred dvema, ena za dvema in ena med dvema! — Čevljar prinese trinožno stolico v sobo, pod mizo je pa pes, naprej pa sami veste! — Rešitev o ptičjem gnezdu pride drugokrat, kar dar bo zopet »za deco«.

Nove uganke: Kaj je, kadar dimnikar po snegu gre? — Zakaj ima gos dolgi vrat? — Dva časa sta v ledu, se skupaj držita in samo v eni črki ločita. (Poslal Oto Srabotnik.)

Natančna brzojavka: Mesar je kupil na sejmu bika in ga je hotel po železnici spraviti v mesto. Na kolodvoru pa je izvedel, da bo vlak šele drugi dan mogel vzeti žival seboj. Da bi pa njegova žena ne bila v skrbeh, je dobri mož domov brzojavil: »Ker danes vlak ne vzame bika seboj, pridem jutri!«

Dobra budiljka. Gost v hotelu: »Ali budiljka natančno in dobro kliče?« — Sluga: »O, seveda, le malo potresti jo morate prejel!«

Tonček-kujonček je bil poreden, pa mu je dejal oče: »Če boš priden, ti bom dal 10 para!« — Tonček: »O, tako poceni me pa ne dobite! Najmanj dinar!«

Vojaški sanitejci. Častnik sanitejcu: »Kaj ste najprej dali ranjencu, ko ste ga našli?« — Sanitejec: »Požirek žganja sem mu — obljublil!«

Navihan Pepček. Učitelj: »Kdo ve, česa pred 50 leti še ni bilo?« — Janezek: »Avto, telegraf, telefon, električna luč, zrakovlovc.« — »No, Jožek, veš ti tudi kaj?« — Jožek: »Mene še tudi ni bilo!«

Naš dober Franček-pijanček! Franček-pijanček je prikolovratil iz gostilne. Dobi ga njegova žena: »Ali mi že prihajaš iz gostilne?« — Franček-pijanček: »Veš, da moram malo domov, kaj bom vedno sedel v gostilni!«

Pri izpitu. Profesor: »Kdo je vladal v Rusiji, ko je prišel tja Napoleon?« — Di-jak: »Tedad je vladal v Rusiji hud mraz.«

Dober lovec. Sosega gospej: »Vaš gospod soprog mora pa biti dober lovec. Vedno imate kaj!« — Gospa: »Tako-le je, če

gre s puško na lov, ničesar ne prinese, če pa se odpelje kam z avtomobilom, pa je vedno raca ali gos, bil je že celo prašiček!«

Tako bo najbolje! Mlad berač je prosil kmeta denarja. Kmet mu je rekel: »Dena rja vam ne dam, ali ta-le vrt mi boste skopali, pa vam dam 25 Din, drugemu bi dal le 15 Din!« — Potepuh: »Veste kaj, dajte mi 10 dinarjev, pa naj vam oni drugi vrt skoplje, bo najbolje!«

Lahek dobiček: K bogatemu kmetu je prišel potepuh: »Ali bi vi radi zaslužili 50.000 Din v trenutku?« — Kmet: »Seveda bi!« — Potepuh: »Vi možite svojo hčer in ji dajte 100.000 Din dote. Dajte hčer meni in le 50.000 Din dote, eva ste 50.000 Din zaslužili!«

Da ne bi pozabila. Žena urednika nekega lista je peljala s seboj na koncert trinajstletno hčerko. Naenkrat je opazila, da dekletce, ki je nepremično poslušalo, drži v roki žepni robec in zveže na oglu voz. Ko je godba utihnila, jo je mati vprašala »Zakaj si zvezala voz na robcu?« — »Da ne bi pozabila te čudovite melodije«, je resno odvrnilo dekle.

Neposlušna, a pametna. Šestletna Mimika je bila zelo svojeglava in materini opomini niso izdali pri njej ničesar. — »Ako tudi od sedaj naprej ne boš bolj pridna, te zamenjamo z drugo poslušno deklico.« — Dekletce pa se ni ustrašilo: »Toda mamika, kako misliš, da bi bil kdo tako neumen, da bi dal pridnega otroka za neposlušno deklico!«

Jaz ravno tako. Nekemu kmetu je postalo ponoči slabo. O polnoči je telefonično poklical zdravnika. Ko je ta nekako čez poldrugo uro prišel, je bolnik vzdihnil: »V tako pozni nočni uri prihajate k meni, gospod doktor! Verujte mi, da bodem to dobro vedel ceniti!« — »Jaz ravno tako!« je odvrnil zdravnik.

Ni prepovedano. Na vratih je stal napis: »Beračenje je prepovedano!« Berač je prišel in pozvonil. Gospodar: »Ali ne berete, da je beračenje prepovedano?« — »Gospod, nič nisem beračil, samo to vam moram povedati, da dajati vbogajme ni prepovedano in vi to lahko storite!«

Družinska pratika za leto 1928 s podobo Svete Družine se še dobi v vseh večjih trgovinah papirja itd. Segajte le po naši!

DOPISI

Kamnica. Dan veselja je bila minula nedelja za vso župnijo, ko se je vršilo blagoslovljenje nove kapele presv. Srca Jezusovega na Bresternici. Popoldne po večernicah se je vila iz župnijske cerkve velika procesija, v kateri so fantje nosili kip Srca Jezusovega. Vas Bresternica je bila praznično okrašena in v slavlolihi. Ob blagoslovljenju je bila zbrana pred krasno novo kapelo tisočglava množica. Ganljiv je bil prizor, ko so vaščani, ki so zjutraj v velikem številu pristopili k mizi Gospodovi, molili posvetilno molitev, s katero se je cela vas posvetila presv. Srcu Jezusovemu. Rosne so postajale oči, ko je gospod župnik v govoru razglašal, da bo vladal mir, blagoslov, ljubezen in zadovoljnost v vasi, kjer so postavili prestol presv. Srcu. Blagoslovljen je bil tudi zvon za kapelo, ki ga je daroval stavbenik Nassim-

beni iz Maribora. Nova kapela v sredi vasi je v kras in čast Bresternici.

Ruše. Na Jožefovo smo imeli skioptično predavanje. Predaval je g. profesor Jehart o starem in novem Jeruzalemu. Četudi je praznik razkropil Rušane na vse strani — saj je v Rušah v vsaki drugi hiši kak Joško ali kaka Pepca — je bila dvorana vendar polna pazljivih poslušalcev. — Dolgo časa je neznan tat kradel po Rušah jajca iz gnezd. Priklatil se je v hišo kar pri belem dnevu, ko so bili domači ali od doma, ali pri kosilu. Nazadnje je vendar padel v roke pravice: zasačila ga je domača gospodinja, ko je prinesel ravno njena jajca v trgovino na prodaj. Bil je to malopriden vajenec pri kolarju gospodu Čičeku. Seveda ga je gospodar takoj napodil iz hiše. — V nižavah pada neprestano dež, na Smolniku pa imajo pol metra visok sneg. — Po Rušah zopet razsaja influenza, zlasti otrok se je lotila močno.

Št. Ilj v Slov. gor. Proslavili smo v nedeljo materinski praznik. Ljubke so bile deklaracije 3- in 4letnih malčkov, govoril je vlč. g. svetnik Vračko o duhovnem materinstvu in g. kaplan je zbranemu občinstvu prečital resolucijo, kjer soglasno obsojamo grozna početja nad mehiškimi katoličani. Za razvedrilo so tukajšnje gde, dijakinje vprizorile majhno igrice. — Umrla je v Strihovcu Požganova Cila, rojena leta 1848. Poznala je 6 šentiljskih župnikov in o vsakem je vedela povedati njegove vrline in posebnosti, ki v kroniki niso zapisane. Pokojna je dolga leta oskrbovala lepšanje oltarjev in cerkve, ter imela v tem izredno fin okus. Nikdar ni o nikomur slabo govorila in za najmanjšo uslugo je bila izredno hvaležna. Pokoj njeni duši!

Fram. Pri nas že ima ubog invalid trafiko in ta zadostuje za naš kraj. Govori se nekaj o podelitvi še ene trafike trgovki, a upamo, da bodo oblasti upoštevale bedno stanje invalida in ga ne bodo oškodovale s podelitvijo koncesije za drugo — nepotrebno trafiko.

Ključarovi pri Ormožu. V našo vas se je pritepla svinjska kuga in Ključarovi smo dolžni da se zahvalimo za odstranitev te nevarne svinjske morilke višjemu živinozdravniku iz Ptuja. — Vse se pri nas hujuje radi skrajno slabega vremena in blatnih cest.

Sv. Urban pri Ptuj. Ko so se ljudje v četrtek, dne 22. marca, spravljali k počitku, je svet ognja zdramil celo okolico daleč na okoli. Gorelo je veliko gospodarsko poslopje K. Beleca, kmeta v Ločiču. Kako je ogenj nastal, se ne ve. Sumi se, da je to storila hudobna roka, posebno ker je to že drugi požar v tej vasi v teku par mesecev. Ko so ogenj zapazili, je bilo že vse v plamenu, da so le s težavo rešili živino in voze. Hvala gre požarni brambi iz Biša, ki je že drugič s svojo brizgalno prihitela v noči po slabih potih in omejila, da se požar ni razširil. Ker pa je bil ponesrečeni le za malo svoto zavarovan, in je s tem hujše v tej draginji prizadel, mu bodo gotovo dobra srca priskočila z lesom in drugim v pomoč, da si postavi zopet gospodarsko poslopje. Zopet opomin, naj se nam ne smili, akoravno težko, plačati višjo zavarovalnico, ker nesreča pride, ko se nje najbolj nihče ne nadeja, še manj pa želi!

Zreče. V dve hiši, kamor »Slov. Gospodar« zahaja, je te dni prišel neusmiljeni gost, ki mu pravimo: smrt! V večnost se je preselil bivši posestnik in zidar Ignacij Ostruh, p. d. Pušnik, star 74 let, v javnem življenju prav zanesljiva osebnost. Skoro istočasno so pa v hladni grob položili tudi potrpežljivo Mimiko Vodenik Požnjakovo, v mladih letih nautrudljivo cerkveno pevko.

Teharje pri Celju. Stevilo Mohorjanov pri nas narašča z vsakim letom. Leta 1925 jih je bilo 68, leta 1926 164, leta 1927 191, letos pa 250. Župnija je po pretežni večini delavska in je zato tembolj razveseljivo dejstvo, da raste med delavci zanimanje za dobre knjige. Vsa